

Bloggen som forskningsredskap

Martin Berg

Ursprungligen publicerad den 5/3 2010 på <http://www.rj.se/1/1139/var/showDate/2011-10-20/bmID/187>

* * *

Det har nu gått 5 veckor sedan jag postade det första inlägget i den här bloggen. Det inlägg som nu läses är det åttonde i ordningen. När jag blickar tillbaka på min aktivitet under dessa veckor kan jag, om än en smula motvilligt, erkänna att jag skulle kunnat vara mer aktiv. Samtidigt med denna blogg har jag dock arbetat med att kontinuerligt skriva om min forskning på martinberg.se som spelar en viktig roll i mitt pågående forskningsprojekt. För att avsluta min tid som gästbloggare på *rj.se* vill jag dela med mig av några reflektioner kring betydelsen av att blogga som en del av forskningspraktiken.

Tanken med martinberg.se är inte främst att den ska vara en blogg i ordets vanliga bemärkelse utan snarare ska den fungera som ett redskap i forskningsprocessen. För mig har det alltid varit svårt att göra en distinktion mellan tanke- och skrivprocess eftersom det är genom att skriva som jag lyckas tänka. Vägen mellan anteckningar, reflektioner och den färdiga texten är dock fasansfullt lång. Tidigare har jag sällan vågat släppa ifrån mig texter innan det att de har varit (i det närmaste) färdiga eftersom det alltid har funnits en överhängande risk att tappa akademisk cred genom att den halvfärdiga texten (miss)förstås som färdig. Det finns givetvis poänger med att presentera färdiga texter eftersom det då går att diskutera dem på deras egna villkor utan att behöva inkludera en ”drömaspekt” som utgörs av det som ”snart ska skrivas” eller de textsnuttar som författaren ”hade tänkt på men inte haft tid att utveckla”.

Att kontinuerligt kunna ge en inblick i forskningsprocessen och dess vändningar, misstag och framgångar är dock en tanke som lockar mig. Att dessutom ge läsare möjlighet att kommentera det tankestoff som utgör forskningens ryggrad är något som bär potential att leda till ett radikalt annorlunda sätt att bedriva forskning. Självklart ska inte detta ersätta universitetsvärldens traditionella seminariebehandling av texter utan snarare fungera som ett extra lager i den behandlingen av tankestoff. På sätt och vis uppfylls därmed även universitetets tredje uppgift (vilket är något ironiskt eftersom jag inte längre arbetar vid vare sig universitet eller högskola) i och med att funderingar, fältanteckningar, och noteringar görs tillgängliga för en bredare allmänhet.

Genom att inkludera bloggande i min metodologiska repertoar är det min avsikt att utforska möjligheterna med ett nytt sätt att forska och skriva. Oavsett vilken inriktning ett forskningsprojekt har så är skrivandet som

sådant inte bara en fråga om kommunikation utan också om konstruktion. Genom att skriva om de skeenden som studeras följer att dessa oundvikligen fixeras, ramas in och tillrättaläggs. Att tydliggöra de bakomliggande processer som leder fram till färdiga forskningsresultat genom att kontinuerligt skriva om dem bygger in en utmanande dynamik i skrivandet. Det är dock både annorlunda och utmanande att skriva på det här sättet eftersom såväl forskning som författarskap (i den mån dessa går att särskilja) därmed kan vävas in i ett nätverk av händelser, aktörer och sammanhang. Risken eller möjligheten finns att det blir svårt att skilja mellan materialinsamling och textproduktion varvid forskarrollen försätts i en problematisk om än tveklöst intressant situation. Forskaren kommer inte längre att fungera som en solitär tolkningsenhet i ett större akademiskt maskineri som efter många år av produktionstid levererar ett material som kräver lika många år av uttolkning för att begripas. Istället visas inte bara att forskning i hög grad är ett reflexivt projekt utan det blir också möjligt att på allvar kunna förmedla hur denna reflexiva process har sett ut samt vilka vändningar och brytpunkter den består av.

Givetvis finns det svårigheter med detta arbetssätt eftersom de individer som i framtiden kommer att ingå i min forskning har möjlighet att på förhand ta del av mina (ofärdiga) reflektioner. Att så kommer att bli fallet får istället vändas till något användbart, till exempel genom att utveckla en dialog kring de tolkningar och reflektioner som vid varje tid finns att tillgå. Hur detta kommer att utvecklas återstår att se. Redan idag tycks dock fördelarna med att eftersträva en transparens i forskningsprocessen vara långt många fler än nackdelarna. Jag har fått kommentarer och uppslag till nya idéer genom att arbeta på det här viset. Det är annars något som främst händer i samband med seminarier, konferenser eller liknande akademiska tillställningar.

Med detta sagt får jag tacka för den här tiden som gästbloggare på *rj.se*. Du är varmt välkommen att följa och kommentera min forskning på martinberg.se där du får möjlighet att se hur mitt projekt fortlöper, förändras och konkretiseras.